

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 24/05/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 83

NGAY ĐẾN THÍCH CA MÂU NI PHẬT CŨNG KHÔNG CÓ MỘT NGÀY YÊN THÂN

Thế gian nhiều loạn nếu tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta sẽ phiền não trùng trùng. Khi Thích Ca Mâu Ni Phật tại thế, nhóm lục quần tỳ kheo, Đề-Bà-Đạt-Đa luôn tìm cách mưu hại Phật vì họ không phục Ngài. Chúng ta muốn có đức hạnh thì chúng ta phải tu dưỡng, nếu đức hạnh của chúng ta đạt đến mức độ nhất định thì sẽ cảm được người. Phật bị nhiều người quấy nhiễu nhưng tâm Ngài thanh tịnh nên Ngài không bị nhiễu động.

Chúng ta muốn có được tâm thanh tịnh thì chúng ta nhất định phải tu tâm thanh tịnh. Nếu chúng ta không đề khởi được tâm thanh tịnh thì chúng ta sẽ ngày ngày phiền não. Chúng ta rời khỏi phân biệt, chấp trước thì tâm chúng ta liền sẽ thanh tịnh. Chúng ta hiểu đạo lý, phương pháp thì chúng ta cần dành thời gian công phu, cần phải biết xả.

Hằng ngày, tôi làm rất nhiều việc, sau khi nói xong một vấn đề thì tôi không lưu lại trong tâm. Nếu tôi tiếp nhận mọi thông tin và lưu lại như ổ cứng của máy tính thì đầu tôi sẽ không thể chứa được hết thông tin. Chúng ta tiếp nhận thông tin, nếu thông tin đó không cần thiết thì chúng ta phải xả, phải xóa thông tin đó. Chúng ta buông bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước là chúng ta làm sạch ổ cứng. Chúng ta muốn làm được điều này không dễ dàng, có người vướng mắc, buồn phiền, khổ sở cả cuộc đời chỉ vì một việc.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật, đặc biệt là chúng ta tu học pháp môn Tịnh Độ, chúng ta muốn ngay đời này có thành tựu thì chúng ta phải nhớ lời của Ngài Lục Tổ Huệ Năng: “Nhược chân tu hành nhân bất kiến thế gian quá”. “Nhược chân tu hành nhân bất kiến thế gian quá”*** nghĩa là người chân thật tu hành thì không thấy lỗi thế gian. ***“Không thấy lỗi”*** là chúng ta không vướng mắc trong tâm. Nhiều người tu hành nhưng hoàn cảnh sống của họ trở nên ngày càng xấu, họ dần dần trở thành những người vô cảm.

Hôm trước, tôi dọn dẹp chánh điện ở Đà Lạt, di chuyển những cây cối trồng nhiều năm đi nơi khác, bỏ đi tám tám củ đã bị bong tróc. Chúng ta phải thường phản tỉnh, nếu chúng ta không quan sát thì hoàn cảnh của chúng ta sẽ bị ô nhiễm.

Hòa Thượng từng nói: **“Ngày cuối năm là ngày để chúng ta phản tỉnh một năm, ngày cuối tháng là ngày để chúng ta phản tỉnh một tháng, ngày cuối tuần là ngày để chúng ta phản tỉnh cho một tuần, giờ cuối ngày là giờ để chúng ta phản tỉnh một ngày”**. Chúng ta nên thực hành điều này.

Hòa Thượng nói: **“Xung quanh chúng ta luôn có thiện tri thức, người nhắc nhở chúng ta thì chính là thiện tri thức của chúng ta”**. Nếu có người khác nhắc nhở mà chúng ta vẫn không nhận ra lỗi của mình thì chúng ta chưa có sự tu hành, phản tỉnh.

Hòa Thượng nói: **“Mục đích của việc tu hành là gì? Chính là để đạt được tâm thanh tịnh. Chúng ta không dính mắc mọi sự, mọi việc trong tâm nhưng chúng ta vẫn phải tường tận mọi sự, mọi việc”**. Chúng ta phải tường tận mọi sự, mọi việc. Thí dụ như, chúng ta đi vào vườn rau, chúng ta biết rõ mọi việc của vườn rau, chúng ta đi vào xưởng làm đậu thì chúng ta biết rõ mọi việc ở đó. Có những người vô cảm, không biết gì về mọi việc đang diễn ra xung quanh.

Hiện nay, nhiều người sống trong ảo danh, ảo vọng, sống vì cái nhìn của người khác. Chúng ta trồng một luống rau mà chúng ta muốn để người khác biết thì luống rau đó sẽ không thể phát triển tốt. Đây là vì chúng ta làm mọi sự, mọi việc vì cái nhìn của người khác, không làm bằng tâm chân thành. Tôi trồng một giàn đậu ở dưới tán cây, vị trí đó thiếu nắng nhưng giàn đậu vẫn vô cùng sai quả. Cây cối cũng cảm nhận được là chúng ta có quan tâm chúng bằng tâm chân thành hay không. Mọi người hỏi tôi, vì sao tôi trồng cây, cây lớn nhanh như vậy, tôi nói, đó là vì tôi thường niệm câu chú: **“Bầu mướp ơi, nhanh lớn để mang tặng cho mọi người!”**.

Hòa Thượng dạy chúng ta: **“Việc tốt cần làm, nên làm không công, không đức”**. Chúng ta phải làm những việc chân thật có lợi ích cho chúng sanh, làm mà không cần người khác biết. Có những khoảng thời gian, tôi ở một nơi suốt sáu tháng, miệt mài làm những việc cần làm, nên làm. Các anh em trong đội cơ sở vật chất cũng vậy, mọi người đến một nơi nào đó, làm hoàn thiện công việc và ra đi.

Tôi đã từng làm tất cả những công việc nên tôi biết thời lượng làm từng công việc, mọi người không cần phải tỏ ra bận rộn trước mặt tôi. Tôi biết người làm dở nhất, người giỏi nhất, người mới làm hay người làm lâu năm thì trong một khoảng thời gian sẽ làm được lượng công việc như thế nào. Chúng ta phải sống thật, tâm chúng ta **“ảo danh, ảo vọng”** thì chúng ta đã xa lìa tự tánh. Chúng ta chạy theo tập tánh thì yêu ma quỷ quái, oan gia trái chủ sẽ đến **“hỗ trợ”**, đến **“tiến”** chúng ta.

Hiện tại, trong xã hội, có nhiều người tích cực, nghiêm túc học văn hóa truyền thống nên chúng ta phải hết sức cẩn trọng trong lời nói, việc làm của mình. Chúng ta đừng cho rằng mọi người không nhận ra những lời nói, việc làm sai trái của chúng ta. Chúng ta không dính mắc mọi việc trong tâm nhưng chúng ta tường tận mọi sự, mọi việc. Chúng ta phải **“sống thật với chính mình”**. Chúng ta đang sống thật với chính mình

hay chúng ta đang ảo danh, ảo vọng? Tâm chúng ta vốn dĩ thuần tịnh, thuần thiện. Chúng ta phải xa lìa tập tánh, gần gũi tự tánh. Chúng ta tinh tấn, tuong tận trong mọi sự, mọi việc thì chúng ta đang gần với tự tánh. Chúng ta ngày càng chênh mảng, lười biếng thì chúng ta đang chìm trong tập tánh. Hòa Thượng từng nhắc: **“Chúng ta đừng để đến khi muốn quay đầu cũng không còn kịp”**.

Sáng nay, tôi nhìn qua Camera, tôi nhìn thấy một người đang nỗ lực lay Phật, chúng ta tuong họ dở nhưng nếu họ thật làm thì họ sẽ chuyển từ “*thằng*” thành “*Thầy*”. Ngày trước, vị Thầy Hương Đăng thật làm nên từ một người ngu dốt sau ba năm Ngài trở thành pháp sư giảng Kinh. Điều quan trọng là chúng ta phải thật làm. Chúng ta chỉ học đạo lý thì chúng ta không có lợi ích, thậm chí những điều này chướng ngại chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tu hành phải chú trọng giữ tâm thanh tịnh”**. Chúng ta làm nhưng để ngoài tâm, nếu chúng ta để mọi việc trong tâm thì tâm chúng ta sẽ nhiễm ô. Hòa Thượng thường nói: **“Việc tốt cần làm nên làm không công, không đức”**. Chúng ta làm không phải vì công đức, không phải vì người bất cứ ai.

Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh dùng ái duyên từ bi, Bồ Tát là chúng sanh duyên từ bi. Phật là vô duyên đại từ”**. Chúng sinh thường chỉ từ bi với người mình thích. Bồ Tát vẫn nhìn thấy chúng sanh cần độ. Chúng ta phải làm vì tất cả chúng sanh. Chúng ta chưa làm được điều này nhưng chúng ta phải thấy rõ mục tiêu mình cần hướng đến.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải đạt tới cảnh giới ngoài không dính tướng, trong không động tâm”**. Chúng ta phản tỉnh, ngày ngày chúng ta có đang dính tướng không? Người có địa vị lớn hay địa vị nhỏ đều dính vào tướng của mình. Khi còn nhỏ, tôi được xem một vở cải lương, có một người giúp việc trong gia đình nói: **“Tôi cũng có thân phận trong gia đình này chứ?”**. Mọi người hỏi bà có thân phận gì, bà nói: **“Thân phận người giúp việc!”**. Chúng ta có vai trò, địa vị nào thì chúng ta dính mắc vào vai trò, địa vị đó.

Nếu chúng ta làm việc nhỏ thì dính mắc vào việc nhỏ, làm việc lớn thì dính mắc vào việc lớn vậy thì tốt nhất chúng ta đừng làm. Ngày trước, cư sĩ Bàng đã mang toàn bộ tài sản để lên thuyền, đẩy thuyền ra giữa sông sau đó đục đáy thuyền để thuyền chìm. Đây là sự khảo thí cho chúng ta. Mọi người nói, nếu ông không dùng tài sản đó thì ông có thể mang những tài sản đi làm từ thiện. Cư sĩ Bàng nói: **“Việc tốt không bằng không việc gì”**. Chúng ta làm việc tốt mà dính mắc, vướng bận thì chúng ta sẽ đọa lạc. Chúng ta không làm thì chúng ta không dính mắc, vướng bận. Trước đây, tôi chưa thật sự hiểu câu nói này, tôi nghĩ nên mang tài sản đó để làm việc lợi ích chúng sanh, gần đây tôi hiểu thấu rằng không nên chấp trước là một việc phải diễn ra như thế nào đó. Nếu chúng ta có thể làm tốt thì chúng ta tiếp tục làm, không làm được thì chúng ta đóng cửa. Chúng ta nghĩ rằng đây là việc tốt, chúng ta phải làm thì chúng ta đã cưỡng cầu. Chúng ta cưỡng cầu mà chúng sanh không tiếp nhận, chúng sanh không có được lợi ích thì chúng

ta sẽ phiền não, đôi bên đều bất lợi. Đây không phải là việc mà người học Phật nên làm. Phật đủ duyên thì đến, hết duyên thì ra đi. Đây là ngoài không dính tướng, trong không động tâm. Chúng ta chưa đạt đến điều này nhưng chúng ta phải biết mục tiêu mình cần hướng đến.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta niệm một câu ‘A Di Đà Phật’ đến cùng để đề tát cả vọng tưởng, phân biệt, chấp trước”**. Hằng ngày, chúng ta rất khó đề khởi câu **“A Di Đà Phật”** vì chúng ta luôn sống trong ảo danh, ảo vọng. Thí dụ, chúng ta vừa đề khởi được câu **“A Di Đà Phật”** mà chúng ta đã nhìn thấy người khác đang nhìn mình thì chúng ta liền khởi tâm ảo danh, ảo vọng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải dùng câu Phật hiệu để áp chế mọi khởi tâm động niệm”**. Tổ Sư Đại Đức nhiều đời cũng dùng phương pháp này, các Ngài niệm Phật không để bất cứ vọng tưởng nào xen tạp. Mỗi ngày, chúng ta niệm 100.000 câu Phật hiệu thì chúng ta sẽ tiêu hết vọng niệm, ảo danh ảo vọng. Chúng ta niệm Phật nhiều nhưng ngoài chúng ta vẫn dính tướng, trong chúng ta vẫn động tâm thì chúng ta không thể có được thành tựu. Hằng ngày, chúng ta vẫn đang động tâm, dính tướng, làm việc nhỏ thì dính tướng việc nhỏ, làm việc lớn thì dính tướng vào việc lớn. Hòa Thượng nói: **“Người niệm Phật không thể vắng sanh vì vẫn dính tướng, vẫn động tâm”**.

Hòa Thượng nói: **“Tâm chúng ta rời câu ‘A Di Đà Phật’ thì tất cả đều là vọng tưởng”**. Chúng ta niệm Phật cầu cái gì? Niệm Phật cầu nhất tâm. Vậy thì tâm nào niệm Phật, tâm nào cầu nhất tâm? Đây là chúng ta đã có hai tâm”. Trước đây, có thời gian, một số người đề xướng pháp môn **“Niệm Phật cầu nhất tâm bất loạn”**.

Hòa Thượng nói: **“Hằng ngày, chúng ta thấy sắc, nghe tiếng thì tâm chúng ta đã loạn, nếu tâm chúng ta như vậy thì chúng ta niệm Phật nhiều hơn cũng không thể có thành tựu”**. Việc này rất khó nhưng không phải là không làm được! Người thế gian cũng nói: **“Thôi kệ! Việc gì rồi cũng qua!”**. Chúng ta công phu để tâm chúng ta được định, không dính mắc, không dính tướng, động tâm. Ngày nay, chúng ta vẫn làm để người khác nhìn, hơn 2/3 cuộc đời của chúng ta là để đi làm đẹp cho cái nhìn của người khác.

Trong phim hoạt hình nói về việc nhóm lục quân tỳ kheo muốn xem Ngài Ca Diếp tu hành đạo lực như thế nào. Ngài Ca Diếp đến bên người ăn xin, trước mặt bà là bát cháo thiêu, tay chân bà bị ghẻ lở, Ngài nói: **“Bà hãy bố thí bát cháo của bà cho ta đi!”**. Bà nói: **“Ông có thể dùng được bát cháo thiêu này hay sao?”**. Ngài Ca Diếp nói: **“Bà hãy dùng tâm chân thành mà bố thí cho ta!”**. Bà lão bưng bát cháo thiêu đổ vào bát của Ngài Ca Diếp, Ngài chú nguyện, chúc phúc cho bà sau đó uống hết bát cháo. Những người có ý định phá hoại việc tu hành của Ngài Ca Diếp nhìn thấy cảnh tượng này thì vô cùng kinh ngạc. Tâm chúng ta đạt tới trình độ này thì mới gọi là không dính tướng.

Người xưa cũng nói: “**Tâm thanh tịnh thì bách độc bất xâm**”. Tâm chúng ta thanh tịnh thì không có sự độc hại nào có thể xâm nhập. Chúng ta chưa làm được nhưng chúng ta phải hướng đến để làm. Chúng ta phải để khởi tâm chân thật, tâm chúng ta chân thật thì hành động, việc làm của chúng ta mới chân thật. Có những người chỉ thích nghe những lời nói hoa mỹ, Hòa Thượng không bao giờ dùng những lời hoa mỹ. Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt không thích nghe khuyên**”. Những lời êm tai, mỹ từ là những lời không thật.

Hòa Thượng nói: “**Tất cả mọi hoàn cảnh trong cuộc sống đều là cảnh giới để khảo nghiệm chính mình**”. Một lần, tôi thấy một chú đang xách một món đồ đi qua trước mặt tôi, tôi nói: “*Trong hoàn cảnh, công việc này không phải là lúc cần đến món đồ này, đây là con đang muốn biểu thị với mọi người là con đang có nhiều việc. Người khác không biết nhưng Thầy biết!*”. Chúng ta luôn sống trong ảo danh, ảo vọng mà chúng ta không nhận ra. Chúng ta phản tỉnh, một ngày, chúng ta có bao nhiêu lần sống trong ảo danh, ảo vọng, xa lìa tâm chân thật? Ngày ngày, chúng ta đang đánh tướng thì chúng ta không thể đạt được “**Trong không động tâm, ngoài không dính tướng**”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!